

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat „la totoric”

Iredentism german.

(*) În șirul simptoamelor grave, pe cari le-au dat la iveală noile alegeri parlamentare în Austria, bate la ochi mai cu seamă învingerea curentului german iredentist asupra tuturor elementelor germane moderate. Între toate partidele politice germane din Austria, numai partidul radical național condus de turburătorii matadori Schönerer și Wolff și alătura cu acest partid gruparea populară germană, care și ea cultivă sentimente și idei radical germaniste, numai aceste două partide au reușit să se întărească atât ca număr de mandate, cât și ca popularitate și ca forțe de luptă în campania electorală.

Toate celelalte partide germane au suferit înfrângeri mai mult sau mai puțin grave, au avut de înregistrat reduceri mai mici sau mai mari în numărul mandatelor, au pierdut din popularitate înaintea maselor germane. Mai dureros au fost bătăie în alegeri partidele catolice și antisemite și aceasta tocmai pentru umplerea și moderația, ce o manifestase față de chestiunile de naționalitate în fosta sesiune parlamentară.

Fracțiunea de odinioară a lui Schönerer-Wolff, care servia ca obiect de haz și de ridicol din cauza insuficienței sale de mandate, aumără astăzi cifra considerabilă de 21 de deputați, adică mai mult ca îndoit pe atât, cât fusese în trecuta sesiune parlamentară. Este foarte caracteristic, între altele, faptul, că de unde până acum germanismul din Boemia îl reprezenta în parlament partidul liberal progresist, care avea majoritatea mandatelor germane din Boemia, astăzi îl reprezintă prin majoritatea mandatelor germane partidul radical național cel mai extremist — ael al iredentistilor Schönerer-Wolff.

Această reușită neașteptată, care trebuie să pună pe gânduri pe factorii conducători din Burg și pe toți aceia cari țin la integritatea imperiului habsburgic, este cu atât mai îngrijitoare, cu cât ea a provocat un entuziasm simpatic în sinul Germanilor din imperiu. Cel ce urmărește cu atențiunea cuvenită presa germană din imperiul habsburgic, a trebuit să rămână surprins de bucuria manifestată a tuturor

organelor de publicitate (chiar și a unor organe oficiale) pentru învingerea elementului german iredentist la alegerile parlamentare din Austria.

Această bucurie a Germanilor din imperiul vecin a mers și merge atât de departe, că presa lor reclamă în ton îndrăzneț eghemonia Germanilor asupra Austriei, cum a fost pe vremuri, — că de nu va fi rău de imperiul habsburgic! aproape zilnic. Pe vremea alegerilor în Austria, se puteau citi în gazetele germane din imperiul german articolele încurajatoare la adresa Nemților din Austria și laude la adresa învingătorilor din partidul german extremist al iredentistilor.

În fața unei situații așa de favorabile pentru ei, nu-i de mirat că iredentistii germani din Austria și-au ridicat capetele sus de tot. Eșind triumfători din alegerile, în cari avură de luptat singuri în contra tuturor partidelor, Nemții radical-naționali se încumetă acum și mai mult ca mai înainte să proclame în gura mare principiile lor germaniste-iredentiste. Șeful partidului Schönerer a declarat pe față zilele acestea, că tendința cea dintâi și cea mai ardentă a partidului său este — asigurarea elementului german din Austria prin atașarea la imperiul german a provinciilor austriace, cari odinioară aparțineau Germanilor!! Cu alte cuvinte un program de răsvrățitori, cari mai și amenință că nu vor lua parte la nici o manifestație de loialitate și de dinastioism până-ce nu-și vor vedea visul cu ochii!!

Ei bine, sântem curioși cum se vor desfășura evenimentele în Austria, când asemenea pericole sânt tolerate acolo de factorii conducători, pe când bănușii de iredentism se caută de multe ori în sinul celor mai dinastice popoare din monarhie, cum sântem de pildă noi Românii.

Noi știm bine, că avem interese comune cari ne leagă de Germani și de tripla-alianță. O știm de mult aceasta, de aceea și cultivăm relațiunile cele mai prietenești cu elementul german cu care venim în atingere, fie Sașii din Ardeal, fie Nemții din Bucovina. Dar de aci și până la o aprobare sau tolerare fie chiar tacită a unor tendințe germane iredentiste e o cale prea lungă, în care pedeca cea mai mare o constituie iredința noastră străveche față de monarhia habsburgică.

Privim deci cu multă îngrijorare la pangermanismul, ce-și ridică trufașul cap în Austria și ne găsim măhnii de neorientarea și impasibilitatea, care caracteriză actuala politică a factorilor conducători din Viena.

E vremea să-și facă drum în politica vieneză principiile luminoase și salvatoare ale egalității naționale pe seama tuturor popoarelor din monarhie; să nu se mai privilegieze un popor sau altul în contul celorlalte, pentru-că de nu — tocmai privilegiații, ear' nu cei apăsăți vor pute ușor pune capul marei imperii habsburgice, pe cum spun tristele semne de astăzi.

Fiecare pasăre pe limba ei pierie și pe limba lor de stat vor pieri și cele două surate dualiste. Eată un adevăr politic pe care înțelegându-l și a cărui realizare lăsându-o neîmpedecată, factorii conducători din Viena ar preveni în același timp o catastrofă a imperiului, pe care o pândesc mulți din multe părți....

Sibiu, 29 Ian. 1901.

Ministrul de finanțe, Lukács László, lucrează la un nou proiect de dare după sistemul progresiv. Sistemul actual de dare nu mai corespunde cerințelor timpului. În cele mai multe state europene reformele financiare formează punctul principal din programul guvernului. A fost timpul, ca ministrul nostru de finanțe să vină cu un astfel de proiect, care să împartă mai proporțional greutatea cotelor. Noul proiect de lege, probabil va fi prezentat dietei numai în sesiunea viitoare.

Din Austria. Prim-ministrul Széll a sosit Sâmbătă la Viena și Duminică a fost primit de Maiestatea Sa în audiență. Széll a mai conferat cu Goluchowski și Körber.

Se zice, că Széll a fost chemat la Viena în vederea situației politice, create prin noile alegeri.

Adresa comit. Treisecune pentru casarea resp. schimbarea legii de naționalitate a sosit la dietă, însoțită de zece adrese favorabile din tot atâtea comitate. Comisia petiționară a dietei a decis să o transpună prim-ministrului Széll.

și acasă un nou talent în tinăra d-șoară Irina Popoviciu.

Despre tenor Lache, cum l-am botezat noi aici în cercurile mai intime, e de prisos să mai scriu, fi cunoști vocea puternică și melodioasă încă dela Abrid, dela adunarea Societății pentru crearea unui fond de teatru român, mai cunoști chiar și buciile ce le-a cântat cu mare măiestrie: „Tu ești odihna” și „Serenada”, de Schubert și „Mugur, mugur”, de Dima. Si la Abrid a cântat aceleași buci. Am uitat să-ți fac în privința asta o observare. Bine, că publicul din Bihor n'a auzit din gura lui nici una dintre aceste buci, dar ambiția de artist m'ar fi îndemnat să-mi creez noi piese de „resistență”, o observare de altminteare ce se poate face multor artiști și artiști ale noastre.

Și un om cu o astfel de voce, trebuie să-și câștige pâinea de toate zilele muncind de dimineața până seara într-un birou! (Dacă aș avea avere așa mare, ca arta cu care a cântat „Lache”, l-aș trimite mâne 100.000... Dar așa n'o să-ți pot trimite, decât poate cu oarecare prielie o — „ilustrată”.)

Despre surorile Onișiu trebuie să-ți scriu, căci așa cred, că nu le cunoști încă. Eu le-am auzit întâia-ori acum la cânta ani, la un concert din Sălighe și am rămas uimit de desvoltarea d-șoarei Onișiu. Domnia vocii ei se estinde asupra alor trei scale, cari le domnește ușor și puternic. Te pune în mirare cum pot eși din o fință așa de gingașă, tonuri așa curate și puternice. Discret acompaniată de sora sa, d-șoara Mariș Onișiu ne-a cântat mai întâiu aria cea mare, din opera măiestrului italian Verdi „La Traviata”, apoi niște „cântece românești”, pe cari la dorința publicului a trebuit să le repețească. De trei-ori au fost chemate la rampă și de

Din România.

Instituția notarilor.

Am amintit, că proiectul de lege pentru înființarea instituției notarilor la sate e terminat și va fi depus zilele acestea pe biroul senatului.

Eată dispozițiile esențiale ale acestui proiect:

Pe viitor notarii vor fi mai bine retribuiți, pentru-că comunele rurale vor avea venituri mai mari, în urma înființării comunelor, conform noii legi comunale. Proiectul de lege, însă prevede un minimum de leață, și anume 150 de lei lunar. Vor fi plătiți, însă, mai mult decât acest minimum în cea mai mare parte.

Atribuțiunile primarului, conform legii de astăzi, fiind prea numeroase, mai ales în urma înființării comunelor, parte din atribuțiunile lui vor fi trecute asupra notarului.

Proiectul prevede, ca pe viitor atribuțiunile de interes general administrativ și cele judecătorești să le aibă notarul, rămânând ca primarul să se ocupe pe viitor de interesele și afacerile comunale.

Pentru o mai bună pregătire a notarilor pentru misiunea lor, se va înființa în capitală o școală de notari. Școala va cuprinde 100 de elevi, ear' cursurile de doi ani de zile. Județele vor pute trimite bursieri, plătiind câte 60 de lei pe lună pentru întreținerea lor.

Pentru această școală, care va începe a funcționa dela 1 Aprilie, s'a prevăzută în bugetul viitor o sumă de 60.000 de lei. Condițiunile de admisibilitate sânt ca elevul să aibă cel puțin patru clase gimnaziale ori o școală echivalentă și vârsta de 21 ani cel puțin.

Pensiunea v. d. Mihăileanu.

Di Const. Arion, ministrul cultelor și instrucțiunii publice a depus pe biroul senatului proiectul de lege, prin care se acordă o pensie de 400 lei pe lună văduvei lui Ștefan Mihăileanu, proiect votat deja de cameră.

Convenția cu Grecia.

Parlamentul român și elin au votat mai înainte convenția comercială dintre România și Grecia.

În urma votării acestei convenții în săptămâna aceasta se vor schimba ratificările în București.

Ratificările vor fi schimbate de dl Al. Marghiloman, ministrul afacerilor străine și dl Arghirovopoulos, ministrul plenipotențiar al Greciei.

Documente prețioase.

În ultima ședință a Academiei Române dinaintea sărbătorilor, dl Ion Ka-

linderu a dăruit acestei instituții trei vechi documente istorice. Sânt trei prețioase chrisoave domnești scrise în slavonește pe pergament.

Aceste documente sânt dela următorii domnitori:

1. Alexandru Lăpușneanu, 1554 Maiu 5, cu pecete atârnată. 2. Eremia Moșilă, 1598 Martie 7, cu semnătura domnească și cu pecete atârnată. 3. Radu Voievod al Țării-Românești, 1621 Iunie 6.

Academia a primit cu vii mulțumiri prețioasa donațiune a dlui Ioan Kalinderu.

O sărbătoare la Liget.

Măne, în 17/30 Ian. c., fiind aniversarea luptei dela Rahova, Liga culturală va aranja o sărbătoare la Ateneul din București. Se va ține o conferință ocazională și diferite cувântări.

† Prințul Gr. M. Sturdza.

În 13. v. l. c. a răposat în București prințul Grigorie M. Sturdza, cum am anunțat ieri. Răposatul a fost fiul prințului Moldovei Mihail Sturdza, și a fost candidat la tronul domnesc în contra tatălui său, la 1856. Din cauza aceasta s'a iscat un conflict între tată și fiu, în urma căreia Mihail Sturdza a demisionat pe fiul său, lăsându-i numai 9 milioane de lei din averea sa de 300 milioane de lei.

Defunctul principie era un spirit cult și distins; filosof și matematician, el a scris o operă însemnată: „Legile fundamentale ale Universului”. Gr. M. Sturdza a fost în mai multe rânduri deputat și senator și era cunoscut de rușii.

De o dărnicie fără seamăn, principele Grigore Sturdza lasă foarte multe regrete, atât în Iași, unde a locuit multă vreme, cât și în capitală, unde în ultimul timp a clădit splendidul palat dela șosea.

Principele Sturdza, a murit în vîrstă de 85 de ani, în ajunul inaugurării palatului său.

Rusia și alianțele balcanice.

Presa din Rusia, în timpul din urmă se ocupă mult cu politica statelor balcanice. Ziarul „Novoje Vremia” într-un lung articol tratează încercările de apropiere politică între Serbia, Bulgaria și Muntenegru, singurul fapt, prin care micile state balcanice ar eși din sfera de influență a monarhiei noastre.

Pe de altă parte un ziar rus „Rossija”, cu tipete de gerpe se năpustește asupra României, arătând marea pericol ce amenință stătuțele slave din Balcani, în urma alianței României cu Turcia.

„Rossija” scrie următoarele la adresa României:

„Nu s'a auzit bine. Vrei să auzi și părerea mea? Dacă poezia asta admirabilă s'ar fi declarat așa de frumos, precum se poate declara, în adevăr ar fi fost pagubă că nu s'a auzit! (Aici te recunosc earăși! Ironie, reușită și mălișoasă!... Ai drept... dar' și sincer!)

Parcă te văd cum aștept mereu să mă întreb de ceva: „Cui aveai să mulțumim reușita concertului?... Am să-ți răspund.

Trăește aici în Oradea-mare un bărbat, Român bun... adevărat! El nu e om, e reprezentantul unui principiu, reprezentantul principiiu românismului în Bihor, spriginitorul tinerimii române, patronul concertului: dl avocat Iosif Roman! Lui și gardei sale, comitetului executiv în frunte cu președintele tinerimii harnicul tinăr Pavel Obădean și celor 6 membri ai comitetului, dlor: Cornel Antal, Ioan Candrea, Petre Cismaș, Cornel Papp, Romul Papp și Nicolae Zigre, patronului iubit și comitetului activ are să-ți mulțumească tinerimea română reușita extraordinară concertului din est-an... dar' și inteligenței din loc...
Și acum, încheiu. Am scris și așa mult, aproape prea mult.
Te sărută cu drag

M. Aegea.

P. S. În program a mai fost un punct, amintit numai în trecut: Monologul comic: „Herșcu Bocșigiu”, prefa cu multă vervă și succes de tineru Victor Mercea. De oare-ce însă mult a făcut observare, că un astfel de monolog n'a avut loc la un concert o lăsic l-am amintit numai aici.

Acelaș.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Din Oradea-mare.

— Impresii dela concertul tinerimii române. —

Dragă Simin!

După o tăcere seculară, care a durat aproape două luni, — vorba lui 'nea Caragiale — eată vin să-mi repar gheala, să devin earăși prietenul credincios de mai de mult. Nu te mira, că în vremea din urmă nu ți-am fost credincios, sânt și eu om, am slăbiciunile oamenilor și ții: cum am fie omul credincios altuia, când sie însuși nu-și e credincios?!... Am promis de atâtea-ori, că n'oi-odată n'o să mai scriu despre concerte și eată-mă necredincios promisiiei făcute în „sinea mea”... necredincios, deși numai parțial... ți scriu numai ție, știind că tu nu vei da în vileag impresiile ce le încred acestor file „știind, că tu știi, că eu știu, că ori-ce scrisoare ce cuprinde literatură; (Bre, dar' arrogant s'a mai făcut de când nu'mi-amaiscriis! Așai că asta ai gândit-o?) este proprietatea autorului. (Bre, bre!)

Mă cunoști, că n'am obiceiul de a lăuda decât — modesta mea persoană. (Merți pentru contradicție!) Te va surprinde dar', că scrisoarea de față cuprinde laude mari la adresa celor, cari au debutat la concertul tinerimii române din Oradea-mare, la adresa celor, cari au aranjat acest concert. (Le-on!e, se ved din sac ghiarele măști! Doar' și d-ta ai fost între aranjieri! — Pardon, Simin, ai drept — ca todeauna!)

Vrei să-ți scriu în câteva cuvinte impresia ce a produs în mine con-

certul? Ți comunic ce am scris după concert, în pauză pe o „ilustrată”: „De azi seara am mai mare credință în Dumnezeu! Am auzit cântând — angerii lui!”

Fatalitatea Românilor e, că nu știe ce are sau nu-și știe îndeajuns prețui. Ei, creșterea, creșterea noastră pusă pe basă greșită! În detrimentul fondului cultivăm forma! Românul ar trebui învățat la politică culturală, să-și câștige cultură socială și spirituală, trebuie adus acolo, să simtă că-i un popor inteligent, căci azi, durere, numai o crede. Ce folo că avem mii de brațe vinjoase, dacă n'avem arme sau dacă brațele nu-s în stare să le mănuiască? (Earăși vine cu paradoxele lui! Acum știu că nu-și mai rămâne loc să-mi scrie și despre concert! — Greșit, do'n!e! Am să te desmințesc trecând numai decât la concert. Attention donc, mon cher!)

Nu știu, să-ți laud mai mult harnicul comitet executiv, care în mijlocul celor mai mari frământări și certe invite în sinul tinerimii, sau în urmă să-ți laud mai mult artistele și artiștii noștri, cari n'ici în urma svonorilor despre desbinările și certele tinerimii, nu ți-au pierdut curajul să vină și să conlucre, ca est-an concertul să reușească cum n'a mai reușit concert român în Oradea-mare.

A fost o idee fericită a comitetului tinerimii să invite la concertul dela 22 Ianuarie puteri artistice nouă pentru Bihor: pe d-șoarele Anifi și Mariș Onișiu din Seghedin și pe tenoristul Vasile Popoviciu din Brașov. A descoperit apoi

»Foile din România amintesc de o alianță defensivă între România și Turcia, pe care ar fi încheiat-o la sfatul cancelarului german, conte de Bülow, drept răspuns la alianța sârbo-bulgară. Noi o spunem de-a dreptul, că această alianță este îndreptată contra *Slavilor uniți din Balcani*, cari nu au nici o vopsea abia de independența lor națională, pe care cu mare putere și curaj și-o apără contra presiunii venite de peste Dunăre, și cari singuri fiind slabi, nicidecum n'au încetat de a conta la simpatia, ba chiar la un amestec faptic din partea serei lor, Rusiei.

Cu mare furie agită apoi contra României, care »rămâne cu totul indiferentă față de sângele slav, care amestecat cu sânge latin, curge prin vinele fiilor etc. România »e un fel monstru al familiei slave», și-a uitat de inscripția dela curtea reginei: »Nu căuta dreptate la Nemți».

»Slavii din Balcani sunt în strînsă unire și ei vor fi cu putere spriginiți din partea Rusiei, dacă România din întâmplare ar veni în conflict cu ei. În decursul conflictului româno-bulgar Bulgarii nici un pas n'au făcut, fără ca în București, Viena și Budapesta să nu se știe imediat.

»Dacă România și Turcia s'au aliat, atunci lumea sârbo-bulgară e închisă pentru totdeauna într-o verigă de fer, din partea Maghiarilor și Nemților pe întreaga linia dunăreană, dinspre vest de Bosnia și Herțegovina, ear' dinspre sud prin Turcia și Macedonia, care va fi mărul de ceartă în cazul unui război. Ear' Grecii și Albanezii? Ei nu mai puțin sunt dușmanii Slavilor, numai că în putere stau mai pe jos. Causa slavismului stă rău. Nori negri se arată pe cerul slavismului și soarele rusesc e departe».

Atfel își încheie »Rossija» grațioasă la adresa României.

Ori-cât acești articoli ar fi numai expresiunea unor vederi private, totuși e caracteristic modul cum tratează numitele foi o chestiune de domeniul internațional. Slavismul formează cel mai mare pericol pentru desechilibrarea referințelor internaționale europene.

Devisa »Drang nach Osten» a Germaniei, chiar în curentul slav îndreptat. Slavii sunt un element virgin în viața de stat. Forțele lor în țitor au să se desvolte, ear' faptul, că nu din ei sunt iuțiți și prin Germania i'ndesebi prin Austro-Ungaria, mărește pericolul.

În cazul unui *debauché politic*, de regulă sentimentul public învinge. Politica oficială, meșteșugită, e silită să se comodeze acestui sentiment general. În primul loc monarhia noastră este interesată în Balcani. Comunitatea de interese ce există între monarhia noastră și România, ar trebui să facă pe cea dintâi, ca mână în mână să porcească în Balcani, cu statul român. Mai presus de toate ar trebui abandonat sistemul atât de nenorocit, care nutrește discordia și dușmănia internă a monarhiei habsburgice și nu dă importanța cuvenită României, care, ori-și cum s'ar exprima unii înghimfați politici, astăzi formează un element de forță în Balcani. În special Ungurii ar pute învăța multe din vocile, ce răsună prin zările rusești.

La chestia școalelor din Brașov.

Președintele Eforiei școalelor noastre din Brașov, dl V. Voinea a pus la dispoziția redacției »Gazetei Trans.» decisiul consistorial în cunoscuta chestie a școalelor, pentru-ca fiecare să-și poată face o idee clară despre incidentul dela gimnaziul nostru, cum se exprimă dinșul în scrisoarea adresată redacției.

Decisiul consistorial este următorul:

Luându-se la pertractare cererea directorului gimnazial Virgil Onișiu din Brașov d-16 Octomvrie a. c. nr. 75, prin care abdică de funcțiunea de director, rămânând numai profesor, din motiv, că prin neînvierea sa la ședința Eforiei școlare din 14 Augusta. c. i-s'ar fi stăruit autoritatea de director, ear' consistoriul nu i-ar fi dat satisfacțiunea așteptată; și în nex cu aceea luându-se la pertractare și cererea eforiei școlare, de a se suspende numitul din funcțiunea de director, pentru mai multe înșurări ofensatoare, la adresa Eforiei; pe baza actelor subscrisul consistoriu află cu cale a enunța: că nu primește abdicarea numitului director dela funcțiunea de director, nefiind motivată; ci același se invită a-și recuipa funcțiunea avută de director.

Deasemenea nu se înclină pează nici cererea Eforiei, espusă în conșul din 17/30 Noemvrie a. c. de a se considera de suspendare abdicarea numitului director, din funcțiunea de director, pentru învinuirile, ce i-se atribue; căci nimeni nu poate fi judecat, fără a fi fost ascultat. Și așa se scoate din vapoare și lipsirea intermală a aceluiași din funcțiunea de director, susținându-se statul quo de mai înainte și rezervându-și consistoriul a tracta și a rezolvi această cauză independent de aceea a bisericii.

N'a fost motivată abdicarea directorului Virgil Onișiu, urmată dintr-o singură neînviere la ședința Eforiei din

14 August a. c., mai ales, căci Eforia a justificat-o pe aceea nu numai cu dispunerile regulamentului, cari lasă în voia președintelui a invita și pe directorul, numai când află acela de bine; dar și cu împrejurarea, că în acea ședință ținându-se și angajarea de profesori la catedrele vacante, la cari recusesse și Valerie Brănișe, cumnat cu directorul: Eforia a voit să evite orice bănuială de ingerință din partea directorului la aceea. Ba Eforia a mai justificat neînvierea directorului la aceea ședință și cu aceea: că ea ceruse în scris de mai înainte opiniunea directorului asupra tuturor recurențelor la profesură.

Dar' apoi chiar și în cazul când Eforia nu și-ar fi justificat astfel procedura sa, nici atunci n'ar fi motivată abdicarea directorului, pentru-că consistoriul i-a dat deplină satisfacțiune prin decisiul seu din 12 Octomvrie a. c. nr. 9083, îndatorând prin acela Eforia, ca pe viitor să invite și pe directorul la toate ședințele, în cari se vor tracta chestiuni de învățământ, pe care decisi Eforia i-a primit cu toată bunăvoința.

Prin aceasta resolvind acest consistoriu cauza abdicării, în mod just și echitabil și astfel ștergând orice justificare a autorității directorului: în convingere, că și directorului și Eforiei le va zăce la inimă cauza școalelor, mai mult decât toate altele, și amintindu-le, că acele școli înființate și susținute cu multe griji și necazuri, sunt unicul nostru institut mai superior de cultură, pentru a căror conservare, dezvoltare și înflorire cu toții suntem responsabili înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor: apelăm cu încredere la bunul simț al directorului ca și la al Eforiei, ca să lucreze și pe viitor, ca și în trecut, mână în mână la restabilirea bunei înțelegeri și a dragostei evanghelice, cum place și lui Dumnezeu și oamenilor.

Sibiu, din ședința consistoriului archidiecezan, ca senat școlar, ținută la 28 Decemvrie 1900.

Ioan Mețianu m. p.,
archiepiscop și metropolit.

Revistă esternă.

În favorul păcii.

»Westminster Gazette» publică o interesantă scrisoare a lui sir Wilfrid Lawson asupra problemei sud-africane. Lawson zice între altele:

»Sunt aproape cinci ani de când Chamberlain ne istorisea în parlament, că un război în Africa-de-sud ar fi unul dintre cele mai serioase războaie, un război îndelungat, înverșunat și costisitor. Ei bine, de 15 luni ne aflăm într'un război. Nimenea nu poate spune cu siguranță, dacă Burii vor fi supuși în curând sau mai târziu; se poate spune însă că numai după punerea Burilor va începe încercătura cea mare. Chamberlain a avut dreptate când a zis, că un război în Africa-de-sud »va lăsa în urmă-i schinteia arzătoare a urii, pe care generații întregi abia ar pute-o stinge». Nu se esagerază de loc dacă această perspectivă e numită grozavă. Ați zis într'un articol: »E rău că trebuie să se apropie mereu mijloace pentru sarcinile unui atare război. Ar fi însă un rău și mai mare dacă am mărturisit că suntem nepoticoși». Aci stă toată dificultatea. Eu cred că sînt mii, ba zeci de mii de oameni cari în inimile lor de testă tot așa de mult ca și mine acest război, care se face spre a nimici neafirmarea unui popor, care are același drept la independența lui ca și noi la a noastră.

Dați Burilor neafirmarea — înțeleg prin aceasta guvernare proprie — și n'ar fi nici o dificultate să se ajungă și în alte puncte importante la o înțelegere. Independența celor două republici e singura posibilitate ca să eșim cu onoare din dificultățile, în cari ne găsim acum».

Ziarul »Journal» din Paris anunță că uniunea internațională pentru arbitragiu între Anglia și Transvala va adresa un apel universal studenților, pentru a-i face să semneze o petiție în favoarea păcii.

În ajutorul Burilor.

În urma refuzului consiliului național din Berna de a lua act de moțiunea Manzoni, propunând un arbitragiu internațional, colecta făcută în Elveția în favoarea văduvelor și orfanilor Burilor morți în război a luat un caracter de manifestare umanitară națională.

Nu mai în 15 zile s'au adunat 140 mii de franci. Cifra e enormă, și totuși se crede că la sfîrșitul lunii colecta va ajunge la 250 mii franci.

E un adevărat plebiscit de caritate și de filantropie.

Alte pregătiri pentru război.

Noul șef suprem al armatei engleze, lordul Roberts, a adresat un apel invitând trupele imperiale geomanry și pe voluntari să se înroleze.

Condițiunile înrolării sînt plata de 5—10 șilingi pe zi, un dar la sfîrșitul campaniei și apoi plata unui premiu de asigurare pentru 5000 de lire sterline.

S'au dat deasemenea ordine de către amiralul spre a se mobiliza pensionarii de marină și infanteria de marină până la vîrsta de 55 de ani.

Schimbarea titlului domnitorului englez.

Ziarul »Times» scrie, că sfetnicii regelui țin de necesară o schimbare în titlul seu. Titlul de »rege al Britaniei-mari și al Irlandei, împăratul Indiei» nu mai corespunde situației actuale a imperiului. Federațiunea Australiei și apropierea coloniilor de țeara mamă în urma războiului recomandă o schimbare a titlului. »Birmingham Gazette» propune titlul: »Împăratul Briților și al Indiei».

Sosirea Țarului în Petersburg.

Sosirea Țarului și a Țarevnei în Petersburg dimpreună cu copiii lor, cu marele principe Sergius și soția, și cu marele duce de Hessen și soția, a fost salutată cu mare entuziasm de populațiunea capitalei rusești. Primire oficială n'a fost din cauza doliului pentru regina Victoria. Toți membrii familiei imperiale dimpreună cu mama împăratului au eșit la gară întru întîmpinare. Sămbătă seara orașul a fost iluminat. Țarul este sănătos și bine dispus.

Dela frații din depărtare.

FANATISM!

Bitolia (Macedonia), Dec. v.

E luptă mare aici la noi. Mai mult decât ori-când lupta e crâncenă și aprinsă. Se înmulțesc vrășmașii și din ce în ce ei devin mai turbați, mai plini de răutate. Unii ne răpesc viața, alții se încearcă să ne răpească limba. În Macedonia nu omoară Bulgarii și ne persecută Grecii, în Epir acestia din urmă luptă din răzputeri să ne asimileze în masa poporului grecesc. Și nici Românii din Albania nu o duc mai bine, n'au viața mai în tihnă. Și acolo tot conaționalii nostri sînt, ținți loviturilor dușmanii. Bietul popor românesc! Pretinderea aceeași soartă amară, pretinderea aceeași viață de lupte și suferințe. De mulți vrășmași a avut parte, mulți îi doresc răul, mulți ar voi să-l vadă dispărut, șters din cartea vieții popoarelor. Existența sa e o pedecă, pedecă mare și serioasă pentru realizarea de planuri himerice, product al imaginațiilor bolnăvicioase. Existența sa strică multe combinațiuni, desfrunzește iluzii. Ce bine ar fi fără el, fără acest urgisit de popor românesc, care stă în calea tuturor! Așa zice vrășmașul. Și cum s'ar întinde el în lung și în larg! Și cum ar fi el puternic și numeros! De aceea vrășmașul nu ne poate suferi, de aceea ne-a jurat moartea, și de aceea ne ezi dela D-zeu, în care să nu cadă ceva pe capul Românilor. Și deopotrivă suferă cu toții. Suferă cei din Transilvania, apăsăți de orbul govinism unguresc, suferă cei din Bucovina, în fața încălcărilor slave și a nelegiuirilor aceluia, care pus în fruntea acestei frumoase și vesele grădini de odinioară, el vrea să o umple de scăieși și buruieni. Ear' cîntul rusesc cade greu asupra fraților din Basarabia. În acest trist concert de suferințe se aude un glas jalnic și tânguitor: e glasul poporului român din Macedonia, care e străpuns de gloanțe și pumnale, ori e pîngărit cu otrava infecțului Fanar.

Așadar, pe noi Românii, ori de unde am fi, ne mai leagă ceva: *comunitatea de suferințe*. Avem aceeași origine, vorbim aceeași limbă, strămoșii nostri ne-au lăsat în păstrare aceleași datine și obiceiuri, dar pe lângă toate acestea mai avem aceeași nevoi și aceleași dureri. E însă întrebarea: învinge-vom oare? Nimic-vom planurile vrășmaș? Aceasta depinde de noi, exclusiv de noi. A noastră va fi isbînda, dacă vom fi bărbăți; perivom cu rușine, dacă vom fi nemernici. Viitorul trebuie să fie al nostru, pentru-că cu noi e dreptatea, pentru-că noi ne apărăm țeara și nevoile și neamul, cum zice poetul. Dar' dacă în loc de a porni la luptă cu hotărîre și energie, la luptă în contra celor-cu vreau să ne nimicească, noi răci și indiferenți vom sta deoparte, privind în pasivitate cum dușmanii făuresc arme, ca să lovească în corul neamului, atunci, o atunci, numai bună și senină nu poate fi ziua de mîine.

Îndesebi noi Macedonenii, acest grup răsărit de marea familie românească, avem nevoie absolută de oameni hotărîți, energici și conșinși. Condițiunile, în cari se găsește neamul românesc

de aici, necesitează din partea noastră, a celor cari vom să trecem de apostoli și luminători lui, pe lângă o muncă încredințată, dar' și mult devotament și multă iubire sinceră față de el. *Peirae ta din ține Israile!* Așa a zis Mântuitorul lumii, și aceste cuvinte trebuie să le aibă întotdeauna prezente în memorie Românii macedonenii. Drept aceea nu e permisă nici o slăbiciune, de aceea orice șovăială trebuie condamnată și denunțată. Și de aceea trebuie stigmatizați cu ferul roșu acela dintre noi, cari — oameni fără suflet capabili de sentimente înalte — stau cu brațele încrucișate și privesc impasibili cum reușește dușmanul. Dar' sînt și mai răi decât cei indiferenți, decât cei desguștați. Sînt și dintre aceia, cari trasesc pe spinarea poporului și totuși prin atitudinea lor, prin faptele lor contribuiesc la neisbînda cauzei naționale. E și o specie de oameni, cari în aparență varsă lacrimi de crocodil și se bat cu pumnii în piept, făcînd pe patrioți și pe grozavii, însă cari în realitate fraternizează și fac cauză comună cu vrășmașii.

Să dau un exemplu. În Epir Grecii ne persecută de moarte. Ei nici una nici două, vreau să ne grecească. Spre acest scop pun totul în lucrare. Însă, principala lor armă de luptă sînt școalele și bisericiile. Școalele grecești, îndeosebi, au menirea de a forma generațiuni de Români, cari să nu simtă, să nu cugete și să nu aspire decât în sensul vederilor celor dela Atena. De aci și până la o completă desnaționalizare nu e decât un pas. Ce trebuie să facem noi? Lucru ușor de priceput. La școalele lor străine și create într'un astfel de scop trebuie să opunem școalele noastre naționale. Prin aceasta însă nu e paralizată influența școalelor grecești. Se cere încă ceva și acest ceva e esențialul. Se cere ca noi, profesorii și institutorii să le iubim din suflet, să dăm cei dintâi exemplu, că ținem la ele și că dorim să le înaintez. Dacă profesorii, adecă dacă toamă cei însărcinați cu conducerea lor și plății anume pentru aceasta nu le ia în seamă, le disprețuiesc și lor preferă pe cele grecești, în cazul acesta neîndoiș, că roadele instituțiilor noastre de cultură națională nu pot fi decât negative. Aceasta este așa de elementar, încât omul care are puțin bun simț o pricepe îndată.

Și totuși e cineva, care pare-că nu pricepe acest lucru. Din nenorocire acel cineva este un *director de școală*, bine plătit și căruia îi place să fie considerat ca bun patriot. Nu-l numesc, nici nu arăt școala, pe care o conduce, pentru-că vreau ca de astă-dată să-i cruț o astfel de rușine. Destul e să spun numai, că acest director, plătit pentru propagarea ideii naționale, își înțelege misiunea în așa chip, încât are extrema nerăsușare de a da copilor sei o educație grecească, de a-i trimite la școala aceluia, cari au întreprins în contra poporului nostru o luptă pe viață și pe moarte. El conduce o școală românească, el e plătit să lupte pentru paralizarea influenței nefaste a grecismului, și toamă el e acela, care dă cu piciorul și disprețuiește cultura și ideea națională. Țintuții la stilul rușinii și acoperiți cu oprobriul unui neam întreg: eată ce merită acei indivizi decazuți, fără suflet și conștiență. Cu astfel de conducători, cu astfel de frunțași peirea unei națiuni este numai o chestiune de timp. Națiunile, cari suferă și luptă pentru cele mai sfinte drepturi ale lor, ca să învingă au nevoie de oameni fanatici, nu fanatici orbi și înconștienți, ci de aceia, cari recunoscînd și juste drepturi ale altora, nu-și permit tranșacții necinstite, nu fac ochi dulci dușmanului, nevoind să și-l învrășbească rău. Cine nu e ou nou, acela e contra noastră; cine caută prietenia vrășmașului, acela dorește răul propriului seu neam. Eată în ce sens înțeleg eu să fie aceia, cari vreau să poarte frumosul nume de campioni ai drepturilor naționale.

Marcu Ionescu.

† Giuseppe Verdi.

De mai multe zile, lumea cultă a fost agitată de vestile, ce sosiau din Milan despre stîngerea vieții unei alte mărimi a secolului apus. În fine Sămbătă noaptea la 2 ore a urmat sfîrșitul vieții marelui măiestru Giuseppe Verdi.

Națiunea italiană varsă lacrimi la sîriul fiului seu genial. Căci timp îndelungat musa lui Verdi o a insufletit-o, i-a adus bucurie și veselie. Ariile sale favorite: *Rigoletto*, *Troubadour*, *Ernani* au răsunat în toate părțile și au ajuns tesaur comun de cântare al popoarelor culte.

Adăncul doliu național înocă a fost

cântat cu tonuri maiestose de măiestrul, în al cărui suflet vibrau toate simfiriile și toate dorințele națiunii sale. Amintirea lui va trăi pururea vie în inima Italianului, dulci sunătoarele melodice și acbdrurile clasice din oratoriile lui vor vesti din veac în veac pe nemuritorul Verdi.

Dintre numeroasele lui opere amintim următoarele:

Nabucco 1842, *Ernani* 1844, *I due*

Foscari 1844, *Atilla* 1846, *Macbeth* 1847,

I masnadieri 1847, *Luise Miller* 1849, *Rigoletto* 1851, *Il trovatore* 1853, *La traviata* 1853, *Giovanni di Guzman* 1856, *Un ballo in maschera* 1859, *La forza del destino* 1862, *Don Carlos* 1867, *Aida* (scrisă la comandă) Chedivului egiptean Ismail-pașa. În aceasta din urmă operă Verdi se apropie de musica modernă germană.

Influența lui Wagner asupra lui se resimte și mai bine în *Othello* (1887) și în opera veselă *Falstaff* (1893). A scris și o mulțime de cântece, ear' pe terenul muzicii bisericești este de o clasică valoare *Requiem-ul*, scris în 1874 la prima aniversare a morții lui Manzoni. În *Requiem* se ridică la înălțimi și mai mari, ca în operele sale, fără-că să-i detrage din caracterul specific italian. Este estraordinar de admirabilă unitatea ce domnește aci între cor și orcheastră, și rare-ori a ajuns pasunea și fantasia la o mai bogată și mai curată expresie ca în acest clasic product al lui Verdi. — Cu totul a scris 26 de opere.

Pe genialul Mascagni tot Verdi l-a descoperit, căci la concursul publicat de Sonzogno dintre 70 de concurenți Verdi s'a pronunțat pentru primirea *Cavaleriei rusticane* a lui Mascagni.

Giuseppe Verdi s'a născut în satul Roncole (lângă Busseto), în ducatul Parma, la 10 Octomvrie 1813. Musica teoretică a învățat-o cu distins succes la Milano dela Lavigna. Timp de trei ani, cât a învățat în Milano, era cunoscut ca un esecient pianist. Era un tîner modest în pretențiuni, și blând în toată înfățișarea sa. Cu ocaziunea unei probe de muzică, înlocuind pe conducătorul corului, a impus cercurilor musicale cu știința sa.

Întorcîndu-se în locul nașterii sale s'a căsătorit cu Margareta Baretti. În curînd se mută cu familie cu tot în Milano. Aici și-a scris prima operă, *Oberto*, conte di San Bonifacio, în 1839, la care a lucrat 3 ani, și care a fost de puțin succes încoronată. Perzîndu-și soția și cei 3 copii, și-a aflat consolare în compunerea operelor, cari în curînd îi veniră numele seu.

A lucrat pe seama teatrelor de operă din Milano, Paris și Viena. Mai tîrziu s'a căsătorit a doua-ori, luînd de soție pe renumita sopraniștă *Strepponi*. — În prima cameră italiană a fost ca deputat al cercului Busseto. Dela 1872 a fost senator.

La moartea sa întreaga presă italiană îi aduce omagii de stimă și recunoștință. În toate orașele s'au arborat stindarde de jale. Școalele și teatrele sînt închise. Senatul italian a ținut o ședință în memoria lui. Guvernul a propus o lege cu privire la înmormîntarea lui.

Cronica zilei.

Sibiu, 29 Ianuarie n. 1901.

Pentru popor.

Cetii »Foia Poporului» — aceasta trebuie să fie deviza de îndemnare a inteligenței noastre, doritoare a vedea poporul luminat, de oare-ce »Foia Poporului» e singura foie redactată anume pentru popor și în casa, în care ea intră și se sălășluiește, se sălășluiește totodată și lumina și deșteptarea.

Știm, că inteligența română lățește această foie, ear' acum avem de raportat două nobile jertfe, făcute pentru luminarea poporului.

Vrednicul preot militar din Viena Pavel Boldea »și-a răscumpărat la timp pul seu feliicitările de An-Nou, abonând pe un an 3 exemplare din »Foia Poporului», cari se se trimittă în trei sate, unde nu sînt toi românești.

De altă parte un frumos exemplu ne-a dat despărțământul Mocui al »Asociațiunii», care a abonat 14 exemplare pentru 14 comune din cercul seu.

Aceste frumoase fapte vorbesc destul de elocuent. Ar fi de dorit, ca astfel de exemple să aibă imitatori. În special despărțămintele »Asociațiunii» ar face lucrul cel mai frumos și folositor poporului, urmînd exemplului dat de despărțământul Mocui.

Hymen. Demetriu Ban, învățător și Ana Voinea, invitată la sîrbarea cununiei lor, care se va ține Duminică, în 3 Februarie st. n. a. c., în biserica gr-cat. din Cergăul-mare, la orele 3 p. m.

»Wiener Zeitung» aduce știrea, că nou președinte al senatului austriac a fost denumit de Maiestatea Sa Monarhul, prințul Alfred de Windischgrätz, ear' vicepreședînți prințul Carl de Auersperg și contele Ernst de Hoyos-Prinzstein.

Pentru abonenti. Rugăm pe on. abonenti de până acum ai ziarului nostru, cari încă nu s-au reînnoit abonamentul, să binevoiască a-l reînnoi cât mai în grabă, ca să nu fim siliți a le sista expedarea ziarului.

Moartea „Timpului“. Organul pe-ciovicilor români din Bucovina „Timpul“ a încetat de a mai apărea; nefind spriginat din partea Românilor bucovineni, cari n-au vrut să se angajeze la carul guvernatorului Bourguignon, cel mai mare dușman al partidului național român.

Serbanul „Timp“! încă săptămâna trecută făcea nesigură ortografia și sintaxa română și acum zace deja mort în rețea redacțională. Condeul cronicarului tremură de emoție, înregistrând această jălnică întâmplare. Tocmai în momentul când încep să îndrumeze reformarea călindarului și a roșetelor, pe cari în poezia sa graiul nărilor medievale, expresiune creată anume spre nimicirea acestor bărne, tocmai în acest sublim moment vine sula morții și pune capăt nobilei sale activități. Azi „Timpul“ nu mai este și lăsat în gol în urma sa, care cu greu va pute fi înlocuit cu un al doilea organ de... coș redacțional.

O afacere cavalerescă. Doi erau ei, adjuncți notari din Bănlac, Aurel Popan și Păztohi Albert. Și cum Românii cu Ungurii nu se prea pot înțelege, astfel și tinerii noștri s-au îndusmănt teribil, nu din motiv politic însă, ci din cauza, că amândoi aveau un ideal comun, amândoi erau îndrăgostiți de una. Ea fiind indivizibilă, cel puțin deocamdată, a rămas ca plumbul să decidă între rivalii amoroși. Trei schimbări de glonț au fost stabilite, dar deja la prima împușcătură Păztohi Albert a fost rănit greu; n'a murit însă.

Casul a produs în Bănlac o senzație indescriptibilă. Temperatura eroului vulnerat e normală, complicațiile eschise.

Expedarea epistolelor între Sibiu, Sebeș și Vințu-de-Jos, după cum ne avizază direcțiunea poștală, se face în următorul mod:

Epistolele adresate la Sebeș-săseșc, Cuna și Merceurea și date la poșta până la 9 ore seara, sunt expedate cu trenul nr. 100, via Copsa-mică-Vințu-de-Jos, care sosește dimineața la orele 8 și 17 minute în Sas-Sebeș, 8 ore 44 minute în Cuna și 9 ore 12 minute în Merceurea. Inmanuarea epistolelor so-site cu trenul acesta se face în Sas-Sebeș imediat, în Cuna și Merceurea încă înainte de amiază.

Epistolele date la poșta în Sibiu seara după nouă ore până la 7 ore dimineața, se expediază cu trenul ce pleacă la orele 8 și 4 minute a. m. și în toate trei locurile sunt inmanuate la orele 2 p. m.

Epistolele date la poșta în Sas-Sebeș, Cuna și Merceurea până la 2½ ore p. m. seara la 8 ore, cele date mai târziu dimineața la 4 ore 15 min. sosește în Sibiu și sunt expedate în orele anterioare. Trenul ce sosește în Sibiu la 2½ ore p. m. aduce scrisori și pachete numai din direcțiunea Viena-Budapesta-Cluj-Copsa-mică; inmanuarea se întâmplă tot în aceeași zi.

Toate pachetele date la poșta până la 4 ore p. m. se expediază în aceeași zi, cele date după 4 ore, numai cu trenul de a doua zi devin expedate.

Moartea unui cămătar celebru. A murit săptămâna trecută în Londra cel mai vestit cămătar, Shyllockul timpului de față, care s'a numit Sam Lewis. El se ocupa de preferință cu exploatarea minorilor și a junilor stricați, dar moștenitorii de avari considerabile. Deschizându-se testamentul, într'insul erau următoarele legate: 25 milioane veduvei, ear' restul vre-o 60-70 milioane lei comunității israelite și pentru oarecari opere de binefacere. Jidovul bogat de o sută de milioane, fusese la început sărac lipit pământului. Prințul de Wales (noul rege al Angliei) a avut multe afaceri cu Sam Lewis, care l'a imprumutat sume considerabile, bine înțelese cu dobânzi nu mai puțin considerabile. Cu o lipitoare mai puțin pe lume.

Din pungășiile „patrioților“. Krasnay F., funcționar la oficiul de dare al orașului Dobrița este suspendat din post. Din banii încredințați pe mâna lui lipsese câteva milioane. În contra lui s'a pornit cercetare disciplinară.

— Dela poșta din Arad a dispărut o epistolă ca bani trimisă recomandat din B. Ciaba la adresa bănoii industriale și populare din Arad. În epistolă au fost 10.000 de coroane. Banca nu perde nimic, căci a fost asigurată la societatea Adria.

— Trei pungăși din Iloeska (c. Baranya) au tras pe sfoară pe mai mulți țărani din Tolna, vînzându-le niște mașini, cu cari, după spusa lor, se puteau fabrica banote. S'a întâmplat însă că d-nii Baksi, Ugrai și Szabo au dat acum de curînd earăși prin comuna Kölesd, unde-și făcuseră isprăvurile. Păgubași, observându-l, l'a luat la întrebare, și fiindcă nu erau dispuși a răspunde, le-au dat în cap. Doi din pungăși au murit, ear' al treilea trage de moarte.

Aventurieri unguri în străinătate. Traducem din „E-s“ următoarele: Numărul aventurierilor unguri în străinătate nu vrea să scadă. De abia tac foile străine despre unul, și încep să-l amintească pe altul. Acum abia este națiune, din sinul căreia se vagabundeze atîta escroci de un așa mare calibrul pe continentul nostru, ca și națiunea noastră. De Somoskeőy, acest „terrible hongrois“ acum puțin se mai aude, dar' cu atât mai mult se vorbește și se scrie de ceilalți. Despre sticlurile mitice ale „căpitanului maghiar de husari“ Baký Gyula, și ale nabobului bancrotat din Szelistye, Lazarovics Mihály, luni întregi s'a vorbit anul trecut în străinătate. Când l-au prins pe Baký și l-au aruncat în temniță pentru înșelătoria de 70.000 de florini comisă spre paguba contesei De Raim, am crezut, că un timp oarecare nu vom mai auzi despre această specie de Maghiari în străinătate. Ne-am înșelat. Imediat a srit la iveală în Paris contele Ráday András și Terényi Irma și a dat de lucru poliției întregului continent. Amândoi din Budapesta au ajuns la Paris. Erau amândoi bine cunoscuți aici. Contele Ráday, o figură perpetuă a orfelor și a cafenelelor de noapte, după-oe 'gi-a tocat toată averea, a fost scos de pretutindenea. Terényi Irma, o frumusețe când blondă, când brunetă, care a consumat sau de tot sau în parte averea multor cavaleri fără minte. În timpul din urmă o a părăsit o norocul, și întâmplarea a făcut-o să se întâlnească cu contele Ráday. Tinerul conte a luat-o de soție și de aci înainte trăiau din bunacredință a oamenilor buni. În curînd însă li-se pără prea îngustă patria maghiară și pleacă în străinătate. Arătările și ceretările penale în contra lor ne arată drumul, ce l-au făcut prin Europa. După-oe în Paris au înșelat pe un friseur cu câteva sute de franci, au plecat la Londra. Aici Ráday fu prins, dar' isbuti să scape din temniță, și-și luă drumul împreună cu frumoasa nevastă spre Elveția. Acum le-a venit vestea din Zürich. Tribunalul din Zürich a înștiințat pe cale telegrafică pe tribunalul penal din Budapesta, că a defînit pe contele Ráday András. Contele și soția sa — zice telegrama — au înșelat pe comerciantul Geisenberger cu un covor persian în preț de 3800 franci și comerciantul a făcut arătare în contra lor. În Paris, Londra și în Budapesta încă decurge cercetarea criminală în contra lor. Din Zürich, probabil vor fi escortați la Budapesta, unde contele e așteptat de vre-o 2 ani pentru o falsificare de cambii. Tribunalul din Budapesta a rugat telegrafice pe cel din Zürich, ca atât pe contele cât și pe soția sa să-și țină prînghi, căci reflectează la amândoi.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

În legătură cu mulțumita publică, publicată în unul din nr-ii anteriori ai acestei foi, de către comitetul parochial al bisericii gr.-or. române din suburbiul Iosefin, pusă sub patronajul Excelenței Sale I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu, pentru darurile în-curse cu ocaziunea renovării bisericii, ne aflăm în plăcuta pozițiune de a face cunoscut celor interesați și rezultatul colectei a doua ce s'a întreprins din partea doamnelor veduv. Ana Imberuș și Maria Petru Simtion.

La această colecă deci au contribuit următoarele doamne și domni: Maria Cămpăan, soție de diacon și arhivar cons. 12 coroane; preoteasa Maria Simtion 10 cor. 20 bani; Maria Gărbacea, soție de proprietar și dl Ioan Broju, câte 10 coroane; Otilia Comșa, soție de profesor 6 coroane; Maria P. Simtion, Marița Simtion, soție de funcț., Elena Romoșan și d-șoara Steluța Hențescu (România), câte 4 coroane; Raveca Wolf, moașă 3 coroane; Maria Imberuș, moașă diplomată, Ana Terean, Maria Logojan, Paraschiva Marcu, Elisabeta Poponea, Ana Pinciu, Stana Pinciu, Eva Imberuș, Eva Simtion, dl Toma Banea, veduva Elena Badiu, N. N., Elena Arpașan, Ema Marcu, Maria Lazar Vintilă, Elena Mateiu, d-na Bugarski, soție de comerciant, Hareti Clonța, preoteasă și d-șoara Cornelia Cămpăan câte 2 coroane; veduva Ana Imberuș 1 cor. 20 bani; Ana Joandrea, soție de învătător, Traian Popp, veduva Elena Popp, Maria Imberuș, ved., Elena Iacobet, Maria Baltes, Maria Caiuș, Paraschiva Apolzan, d-na Susana Florea, Ana Joandrea, Eva Dordea Elena Sărbu, Susana Lazar, Sofia Popoviciu, Elena Mohan, veduva, Vasile Morariu, Ana Iordan, Maria Iam, Kalman, Maria Pinciu și Ana Căndea, câte 1 coroană; Maria Andrei Popa 80 bani; Maria Simtion, Ana Șerban și Paraschiva Cioran, câte 60 bani; Ana Caiuș 50 bani; Ana Simtion, Ana Popidan, Maria Stoica, Eva Joandrea, Ana Modran, Ana Mihail, Eva Comanescu, Paraschiva Comanescu, Ana Caiuș și Lucrăția Imbuzan câte 40 bani; Petru Bădilă 20 bani și Maria Joandrea 10 bani. Laolaltă 134 coroane 80 bani; la care adăugîndu-se restul de 13 coroane 20 bani dela colecă primă întreprinsă de d-șoara Victoria Joandrea, învătătoare, a rezultat o sumă totală de 148 cor.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacțiunea nu e responsabilă.

Din suma aceasta s'a cumpărat 3 perdele la ușile altarului, 1 perdea la amvon și 4 poale la icoanele dela altar, toate din catifea bordo, pe prețul de 110 coroane, ear' restul de 38 cor. s'a folosit pentru vestimentele: de pe sfinșitul prestol din altar, pentru iconostas și pentru masa sanctuarelor precum și pentru două covoare.

Tot cu această ocaziune au mai dăruit fiicele economului Nicolae Avriian o frumoasă măsărită în preț de 10 cor.

Pe lângă mulțumita ce li-s'a adus în sf. biserica marinoșilor contribu-enți, comitetul parochial se simte îndemnat a exprima și pe această cale adăncă simțită mulțumită și recunoștință pentru dragostea și viul interes, ce parochienii acestei parochii manifestează față de sfânta biserică. Fie ca rugăciunile ce se înalță din acest locaș către Domnul să-și mângăie și ocrotească de rele.

Sibiu, din ședința comitetului parochial ținută în Decembrie 1900.

Toma Joandrea,
inv., președinte.

George Poponea,
notar.

Vieața socială.

Petrecere în Turnișor.

Inteligența română din Turnișor invită cu toată plăcerea la producțiunea teatrală ce se va aranja Duminecă, în 3 Februarie 1901 st. n., în sala cea mare a școlii gr.-or. din loc. Începutul la 7 ore seara. Venitul curat este destinat pentru înființarea unei biblioteci școlare. Programa: 1. „O șezătoare la țară“, predată de elevule școlii. — 2. „Vlăduțul mamii“, comedie într'un act. După producțiune urmează dans.

Batul secțiunii „Sibiu. a Societății carpatine transilvane se va ține în 1 Februarie în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus“. Începutul la 8 ore seara.

Ultime știri.

Paris, 28 Ian. n. Episcopul de Nizza, Chapon, din considerații politice, a refuzat crucea de cavaler a ordinului de onoare, ce l'a conferit o ministru-president Waldeck-Rousseau.

Viena, 28 Ian. n. M. S. Monarhul a făcut o vizită ambasadurului german, prințul Eulenburg, și l'a primită feliicitările la ziua onomastică a împăratului Wilhelm II.

Paris, 28 Ian. n. Știri mai nouă din Madrid constată, că în contra reginei-regente nu s'a făcut nici un atentat.

Roma, 28 Ian. n. La înmormîntarea lui Verdi senatul va trimite o deputațiune. Regele Victor Emanuel a condolat telegrafice. În mormîntarea va fi Mercuri sau Joi.

POSTA REDACȚIUNII.

„Argus“. Manuscriptul d-tale se află la dl P. Dinsul și va sorie.

Timisoara. Așteptăm răspuns la scri-soarea noastră. Ați primit-o?

Bibliografie.

„Călindarul Poporului“ pe 1901.

— Vocă din presă. —

Am amintit că „Călindarul Poporului“ pe 1901, a fost bine apreciat din partea ziaristicii noastre. Continuăm azi cu vocile de ziare asupra lui:

„Bunul Econom“.

„Călindarul Poporului“ pe anul 1901 a apărut la Sibiu, cu un bogat cuprins, bine potrivit pentru popor. „Călindarul Poporului“ care apare acum în al 16-lea an, e prea bine cunoscut în toate părțile, decât să fie lipsă să-l mai descriem. Vestim numai că a apărut, că e tot așa de bogat și îngrijit ca în trecut, și oredem că toți vor grăbi a-și-l procura dela „Tipografia din Sibiu, cu 20 cr. și 5 cr. de porto.

„Transilvania“.

„Călindarul Poporului“ (an. XVI.) corespunde deplin numelui, ce-l poartă, el are deja o reputațiune bine stabilită în opinia noastră publică și această bună reputațiune tînde a-și-o afirma tot mai mult. „Călindarul Poporului“ e cel mai cu pricepere redactat pentru trebuințele poporului nostru, a cărui carte de toate zilele a devenit de mult. Bogat în cuprins și de astă-dată, cu o parte informativă potrivită trebuințelor poporului, și avînd o mulțime de stu-

straiuni de actualitate, acest Călindar va fi răsfoit de sigur cu drag de poporul nostru. Prețul 20 cr. (40 bani).

„Gazeta Transilvaniei“.

În editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu a apărut „Călindarul Poporului“ pe anul comun 1901. Deși format mic, avînd tipar mîrunt și îndesat, e destul de bogat și foarte variat, cuprinzînd și din literatură o parte destul de mare și bine aleasă. Costă 40 bani.

„Deșteptarea“.

„Călindarul Poporului“ pe anul 1901, apărut în editura societății pe acțiuni „Tipografia“ din Sibiu, este unul dintre cele mai bune călindare românești. Scris într-o limbă populară, dar aleasă, acest călindar e cel mai răspîndit dintre toate cele apar dincolo de Carpați. Conținutul „Călindarului Poporului“ e cât se poate de bogat și variat. Pe lângă materia obi-cinuită mai aflăm încă un conșpect scurt asupra bisericilor, școlilor, reuniunilor și a mai multor așezăminte române din Transilvania și Ungaria. Din partea beletristică amintim: Tatăl nostru al Românului, Floarea soarelui, Vasile Alezandru, Din trecutul României, Servus părinte, Iancu, Alodor împărat. Vine apoi „Răvașul“, în care se enumeră pe scurt toate înălțările de căpetenie din anul ce trece. Urlează în sfîrșit un șir frumos de povești pentru popor, biografii, anecdote, glume etc.

Din tot șirul scris în acest călindar se vede marea dragoste de neam și interesul viu al redactorilor față de poporul pentru care se ostenește. Recomandăm cu căldură și fraților noștri săteni bucovineni acest călindar. Se poate comanda dela „Tipografia din Sibiu. Prețul numai 46 bani.

„Unirea“.

„Călindarul Poporului“ pe 1901. Anul XVI. Sibiu, editia „Tipografiei“, pag. 159 plus inseratele, prețul 40 bani. Primul și cel mai bun Călindar pentru popor. Are și de astă-dată o mulțime de ilustrații frumos executate, articoli literari, poezii și „Răvașul“ de pe anul expirat. Ca nouitate are un gematism al așezămintelor românești din patrie: bisericile, școlile, reuniunile, băncile, înșofirile ș. a. Il recomandăm cu toată încrederea.

„Revista Ilustrată“.

„Călindarul Poporului“. A apărut Călindarul Poporului pe 1901, cel mai bun, mai ieftin și mai potrivit pentru trebuințele poporului român.

Preoții și învătătorii noștri dela sate ar face un lucru vrednic de laudă dacă ar recomanda Călindarul acesta la toți giutorii de carte din comunele lor. E un Călindar ce-l recunoscut de indispensabil pentru ori-ce casă românească.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei“ se află de vînzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești: Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40 Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu —40 Portretul dlui Dr. Ioan Rafiu, în mai mic cor. —30, în mai mare —40 Portretul dlui Dr. V. Lucașu —40 Portretul profesorului Gregoriu Silăsi —30 Portretul dl. Sale dlui Dr. D. Rdu, episcopul Lugojului —30 Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40 Catedrala din Blaj —60 Conferența națională dela 1894 —3. — Români la Debrețin —60

„Fovestea priveghitorea“, după „Înșiră-te Mărgărite“, de I. Mantiu. Estras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu“. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Preț 25 bani.

Ermeneutica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Szmitgelski, cu aprobarea ordinariatului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului arhiepiscopian din Blaj. Editura autorului. Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al preoților și învătătorilor

Tragedia Calvarului, de abbé Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain“, a teologilor din Blaj. Edit. societății tiparul „Tipografiei“, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într-un stil superb, divina tragedie a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuît a simți și gîndi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scriiturilor sfinte, este caracteristica excelentei traduceri, care face onoarea tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înăfășurarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografiei“ noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hîrtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înăfășurare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Sosiți în Sibiu.

La 29 Ianuarie n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor“: Agatha, proprietar din Aiud; Nettel, sublocotenent din Pilsen; Hüttinger, comisar de poliție din Bistrița; Ehrenberg, inginer din Petroșeni; Hirsch din Cluj, Barta din Dobrița, Kovács, Lemberger, Várhegyi, Vadas, din Budapesta, Hirscher, Putzker, Steinhardt, König, Zug, Hoffmann, din Viena, comercianți.

Hotel „Meltzer“: Thalmann cu soția din Reci, Hamaș din Armeni, proști; Kunert din Budapesta, Hoffmann din Cluj, Klein din Arad, comercianți.

Hotel „Habermann“: Huber, proprietar din Bekoten.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Direcțiunea Leo Bauer.

Mercuri, 30 Ianuarie n. 1901.

Beneficiul capelmaistrului August Karnet.

GIROFLÉ-GIROFLA.

Operetă în 3 acte, de Charles Lecocq. Începutul la 7 ore seara.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 29 Ian. n. 1900.

Hărtie-monetă română	Camp.	18.70	vînd.	18.80
Lire turcești				92.35
Imperiali (16 R. aur)				92.20
Ruble rusești		2.46		2.54
Galbeni		11.23		1.340
Napoleon-Pori		19.12		9.200
100 Marco germane		117.50		117.80
Livre sterling		24.—		24.2

Bursa de Budapesta.

Din 27 Ian. n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	117.—
„ „ 4%	92.35
„ „ val. cor. 6%	92.20
Imprumutul căilor ferate ung.	92.25
Bonuri rurale ung.	92.50
„ „ croate-slavone	92.50
Obligațiunile desp. regalilor	92.50
L sur pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărtie austriacă	92.15
„ „ de aur austriacă	92.—
„ „ de argint austriacă	11.25
Losuri austriace din 1860	185.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1700.—
„ „ de credit ung.	678.—
„ „ de credit austr.	685.75
Scrisuri fondiare ale institutului de credit și economiei „Albina“	102.—
Galbeni împăratești	11.40
Napoleon-d'ori	19.16
Mărci 100 imp. germane	117.65
London 100 Livre sterlingi	240.60

Bursa de Viena.

Din 27 Ian. n. 1900.

Renta de aur 4%	117.—
Renta ung. v.c. 4%	92.20
Imprumutul căilor ferate ung.	91.70
Bonuri rurale ung.	91.85
„ „ croate-slavone	92.70
Renta de hărtie austriacă	92.35
„ „ argint austriacă	11.15
„ „ aur austriacă	92.15
Losuri austriace din 1860	186.60
Acțiunile băncii austro-ungare	1693.—
„ „ de credit ung.	670.—
„ „ de credit austr.	665.75

Bursa de București.

Din 9 Ian. v.

5%	Renta perpetuă		4%	Fonc. rur.	76
5%	„ am. 1881	90	5%	„ urb. Buc.	78 1/2
5%	„ „ 1892	91	5%	„ „ Iași	78 1/2
5%	„ „ 1893	91		Banca Naț.	2290
5%	„ „ 1894	76		„ Agric. României	287
5%	„ „ 1889	76 1/2		„ de scaun	210
4%	„ „ 90.34	77		Dac. Rom.	388
4%	„ „ 1896	76		Națională	890
4%	„ „ 1897	76		„ Patria	—
Convertite rurale				„ Construcții	22
5%	Obl. c. B. 1883			„ Bazel artificial	—
5%	„ „ 1880			„ Tramv. nou	—
5%	„ „ 1895			Baia centrală	90
5%	Fonc. rur.	92 1/2			

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: Ioșif Maracall.

„MERCUR“

SOCIETATE ACȚIONARĂ DE ÎMPRUMUT ȘI PĂSTRARE ÎN NĂȘUD.

Convocare.

Domnii acționari ai societății acționare de împrumut și păstrare „Mercur“ în Nășud, sînt prin aceasta convocați în sensul §-lui 17 al statutelor societății la

I. adunare generală ordinară,

care se va ține în Nășud, la 17 Februarie 1901 st. n., după amiază la 2 ore, în sala mare a berăriei din loc.

Obiectele puse la ordinea zilei sînt:

1. Esmiterea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale prezente.
2. Raportul direcțiunii, a comitetului de supraveghere și împărțirea profitului curat.
3. Modificarea §§-ilor 17, 26, 33, 37 și 43 din statute.
4. Aprobarea statutului fondului de pensune.
5. Alegerea comitetului de supraveghere conform §-lui 38 din statute pe un period de 3 ani.
6. Alegerea unui membru în direcțiune.
7. Eventuale propuneri.

Din sedința direcțiunii ținută la 6 Ianuarie 1901.

Nășud, la 20 Ianuarie 1901.

Ulrich m. p., director.

[24 1-1]

Activa.		Contul bilanț.		Pasiva.	
	cor.	fil.		cor.	fil.
Casa în număr...	6437	79	Capital social 500 acții à 200 cor.	100000	—
Cambii escomptate	217400	54	Fond de rezervă	517	20
Cambii cu acop. ipotecară	11135	50	Depuneri spre fructificare	121967	—
Împrumuturi ipotecare	9726	—	Reescompt	35677	—
Credite personale	4640	92	Cont-curent	20000	—
Depuneri proprii	1799	97	Diversi creditori	39	70
Capital social restant	40000	—	Interese anticipate	1641	42
Mobilier	cor. 1179.02	—	Profit curat	12858	57
10% amortisare	117.92	1061			
Spese de fondare	cor. 317.14	—			
20% amortisare	63.42	253			
Diversi debitori	—	154			
Interese restante	—	90			
		292700			292700

Eșite.		Contul profit și pierderi.		Întrate.	
	cor.	fil.		cor.	fil.
Interese:			Interese și proviziuni:		
a) după depuneri spre fruct.	cor. 4824.17	—	dela cambii escomptate	24822	24
b) reescompt	1337.85	—	cu acop. ipotecară	716	—
c) cont-curent	773.28	6935	împrum. ipotecare	614	80
Spese:			credite personale	239	26
a) salarii și reținut de curat	cor. 3654.90	—	Interese după depuneri proprii	389	50
b) chirie, porto, tipărituri, încălzit și luminat	1659.70	5314			
Dare:					
a) din mobilier	cor. 117.92	—			
b) speșele de fondare	63.42	181			
Profit curat	—	12858			
		26281			26281

Nășud, la 31 Decembrie 1900.

Ulrich m. p., director. Petri m. p., cassar. Gregoriu Micula comptabil.

Membrii în direcțiune:

Dr. Const. Moldan m. p. Friedrich Müller m. p. Dr. Ioan Popu m. p. Gavrilă Soridon m. p.
Ignatlu Seni m. p. George Cattul m. p.
Alexandru Halță m. p. Iacob Popu m. p. Dumitru Tomuța m. p.

S'a censurat și s'a aflat întru toate exact și în consonanță cu cărțile.

Comitetul de supraveghere:

Nășud, la 5 Ianuarie 1901.

Emil Domide m. p. Adolf Regius m. p., președinte. Teodor Simon m. p.

MARGARETA MODLOVAN.

Din

tainele

vieții.

29 de povești și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

Bine apreciată

de întreagă

presa noastră.

A apărut!

„Foaia Poporului“

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

este în fiecare Duminică, în format cartă mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Avis.

La notariatul din comuna Kudsir (comit. Hunedoarei) află aplicare numai decât un scriitor de notar deprins în afacerile notariale cu posedere deplină a limbii maghiare. Preferiți aceia cu examen de notar. Salar lunar 90 cor. A se adresa către respectivul notar.

Procopiu Herlea,

[25] 1-8 not. com.

Un tiner român

care știe bine limba maghiară, se primește pe timp mai îndelungat numai decât ca adjunct de notar în cancelaria notarială a subscrisului. Respectiv primește un salariu lunar de 24 coroane, viptul întreg, cuartir și luminat.

Reflecții să se adreseze la subscrisul.

Ioan Bunea,

notar în comuna Cacova, p. u. Orlat, comit. Sibului.

Cărți didactice.

- Adamescu, Istoria limbii și literaturii rom. cor. 3.50
Barcianu D.D.P., Gramatica germ. teor.-pract. cor. 2.80
— Dicționar rom.-germ. broș. cor. 6.—, legat germ.-rom. cor. 7.60
Brăneanu N., Școalele din Blaj, studiu istor. cor. 2.—
Butculescu N. M., Religie și știință, încercare critică cor. —.75
Bucureanu H., Manual de arheologie biblică cor. 4.—
Cipariu T., Gramatica limbii rom. P. II. sintetică cor. 4.—
— Despre limba română cor. —.80
Densușianu A., Istoria limbii și literaturii rom. Dobrogean Ghera, Literatură și știință 2 vol. à Lapadaf D., Esercițiile de stil în școala popor. cor. 5.—
Lauran, Căminul gr.-catolic deprins în legea sa Lazariciu I., Istoria literaturii rom., în usul tiner. sud. cor. —.40
— Elemente de Poetica rom., în usul tiner. gimn. cor. 1.20
Măndrescu I. C., Elemente ungurești în limba română cor. 8.—
Munteanu G. I., Opurile lui Calu Corn. Tacit. traducere cor. 1.60
Ollănescu D. C., Ode, Epode, Carmen saeculare lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, vol. I. cor. 6.—
— Ad Pisonem (ars poetica) lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, P. I. cor. 2.—
Patriciu Gr., Didactica generală cu privire la învățim. școlii primare cor. 1.50
Petri B., Scriptologia sau modul de a învăța cetitul scrierii cor. —.60
— Sistemul metric, manual pentru învățători Pipocu Dr. P., Didactica pentru elevii institutelor pedag. cor. 1.60
— Istoria pedagogiei cor. 4.—
— Metodica școlii popor. pentru elevii inst. pedag. cor. 8.—
— Psihologia pentru inst. pedag. și școalele medii cor. 2.—
Poni P., Elemente de fizică cu figuri în text cor. 5.—

Pentru școalele populare

- avem cele în Sibiu, Brașov și Blaj apărute, însemnez numa :
- Antia carte de lectură de I. Popescu, reviz. de Dr. Span, legat cor. —.40
Carte de cetire II. prelucrate de Dr. Span legat cor. —.60
III. Geografia Ungariei de Dr. N. Pop., rev. de N. Pilău cu charta cor. —.50
Istoria Ungariei de Dr. N. Pop. cu multe ilustrațiuni cor. —.40
Aritmetica de F. E. Lurtz: Partea I. pentru anul I. și II. cor. —.40
„ II. numerii dela 1—10.000 cor. —.70
„ III. Frațiunile com. și decimale cor. 1.—
„ IV. Regula de trei, calcul procentelor etc. cor. 1.80
Fizica de Făgărășan cu multe ilustrațiuni în text cor. —.60
Economia câmpului și grădinaritul de G. Moian cu ilustr. cor. —.50
Imnare, adică poezii naționale din cei mai buni scriitori rom. — după tarife separate. cor. —.60
Calea de scrisor. — după tarife separate. cor. —.60
Popescu I., Computul în școala pop., manual pentru învățători cor. 2.40
— Pedagogia psihologică și etică cor. 4.—
— Psihologia empirică sau știința despre suflet Popovici-Contu C., Științe istorice și morale sau Încercări asupra stării noastre sociale Raicu T., Studii literare, Chestiuni liter.-istorice, filos. și artistice cor. 2.75
Rozek L., Crestomatia scurtă din poezii latine, cu note cor. 1.50
Mapele de părete iertate de înaltul minister pentru școli. cor. —.60
Kogutowicz M., A magyar korona országainak iskolai fali térképe (Mapa Ungariei) tras pe pânză, cor. 11.50
— Europa iskolai fali térképe (Mapa Europei) tras pe pânză, cor. 12.—
— Az oszt.-magy. monarchia iskolai fali térképe (Mapa Austro-Ungariei) tras pe pânză cor. 11.50
Europa după Kozen, trad. de I. Moldovan, tras pe pânză cor. 11.—
Semioglobulie, charta globului pământesc, tras pe pânză cor. 9.—
Palestina și terile sînții scripturi tras pe pânză cor. 6.—
Rusu I. V., carte de lectură pentru cl. gimn. inferioare cor. 1.80
Stefanelli I., Catechetica biser. drept cred. resărit cor. 8.—
— Catechese, manual pentru cateheți și învățători în 3 vol. (Op. premiat de Academia Rom. în București). cor. 8.—
Tom. I. Istoria biblică a Testam. vechiu cor. 10.—
Tom. II. Istoria biblică a Testam. nou, cu charta Palestinei cor. 8.—
Tom. III. Învățăturile dogmat. și morale cor. 20.—
Opul întreg cu harta Palestinei preț redus cor. 2.40
Viciu Al., Carte de cetire pentru cl. V. gimn. cor. 2.40
Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft, Sibiu.

Cea mai mare și mai valoroasă societate comercială română

„Concordia“

cu filialele sale din

Făgăraș și Alba-Iulia

recomandă onoratului public marele și bogatul seu magazin asortat cu mărfuri coloniale, cu zăhar, cafea, petroleu, beuturi, etc. etc. și apoi mărfuri de textil: bumbacuri, pânzării etc. etc.

Vînzare en gros și en detail.

Serviciu prompt.

Prețuri moderate.

„Concordia“,

societate comercială pe acții în Sibiu, str. Măcelarilor (edificiul „Albinel“).

[11] 3-6

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.**Biblioteca populară a „Tribunei“.**

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jocării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgăstul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstom de mamă. Legendă populară din gurile de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Năncovă, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 18 bani.
18. Căldăraș cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 18 bani.
19. Cennopica. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un petitor îndrăgăst. Novellă de Björnsterne Björnson. (1858). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpăratărea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasmile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinul. Din fantasmile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Oină de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulin. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan zoni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 60 bani.
43. Mica Fădă. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Răsalia păcurarului. Poveste de Nicolae Trimbișon. Un exemplar 44 bani.
45. Rome invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O căntă de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare „Căntoce bătrânești“. Din culegerile lui I. Pop Rotegănu. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot

Framoase cât eu nici nu pot

Mai frumoase s'e'mi socot

Cu mintea mea,

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.